

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Efter-Skrift

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 110. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1828_470_3-txt-shoot-idm935/facsimile.pdf (tilgået 12. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

eller følger det Sværd for en Dogn,^{*)} som, hvis jeg end aldrig kom til at bruge det meer, dog, ser jeg ret, vil passe min Søn, og hos ham aabenbare, hvad jeg bestilte hjemme om Søndagen, naar jeg ei gik i Kirke!

Dog, min Løbe-Bane vorde nu kort eller lang, lidt eller meget sær tilfjæne, altid vil jeg, selv midt i Babel, med Guds Hjælp have baade Sind og Mod til lydelig at synne:

Stalde, Jerusalem! dig jeg forglemme,
Stemme sig maatte min høire Daand,
Kvæles i Struben og maatte min Stemme,
Om ei Dit Vinde optilvød min Kand,
Om ei, trods Roget, den hellige Stab
Gjorde mig glad!

Og for jeg gaar hjem til Ham, som mig udsendte: til Herren, som optog mig syndefulde Mand og Uspøst at iblandt sit Ords Tjenere, da vil Han sikkert sige det saa, at opstod der, hos Med:Christne, nogen Mistanke om Beredvillighed til, med den Hellig:Kands uundværlige Biskand, at forlade alle Ting, tage Korset op, og følge Ham, der naglede det Gjalds:Kryb, som fordømte os, til Korset, da skal den dog forsvinde, og give Plads for den christelig-danske: vemodigglade Hukommelse, det er min Sjæls Begjæring at efterlade mine Horn og Væner paa Jorden!

Indtil videre, Gud kun veed, hvor kort eller hvor længe, modtage de da her mit præstelige Farvel, de Haa eller Mange, som i de syv henrundne Aar, jeg sidst tjente den dyrebare Menighed, Herren købte med sit Blod, havde gjerne fra mine Læber annåmmet det Evangelium, der er en Guds Kraft til Salighed alle Troende, og som ønskede at mindes derom ved min Pen!

^{*)} See engang i Saxo Danmarks Krønike II. 194—96.

